

ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ КУСУ “ІСТОРІЯ ХІМІЇ”

Корольчук С., Савчук Т., Кормош Ж.

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Korolchuk.Svitlana@vnu.edu.ua

Хімія – це одна із сучасних природничих наук про речовини, їх будову, властивості та перетворення. Сучасна хімія найрізноманітніша як за об’єктами, так і за методами їх дослідження, тому значна кількість розділів в хімії є самостійними науками [1-2].

Роль і значення хімії в наш час є найпотужнішим, оскільки немає потреби детально все описувати, бо неможливо уявити наше життя без хімії, сучасний побут людей. І не тільки опосередковано через використання їжі, одягу, взуття, палива, житла, але й безпосередньо через використання різних виробів, лікарських препаратів, косметичних засобів, засобів для дезінфекції, косметичних виробів, будівельних матеріалів, харчових добавок тощо. Всі ми добре усвідомлюємо, що шлях до сучасних успіхів хімічної науки і хімічної промисловості був тривалий, але нам мало відомі їх становлення та історія розвитку[3]. Сучасна хімічна наука прогресує і розвивається завдяки хімікам-дослідникам, які вносять свій вклад в розвиток даної науки. А видатні наукові дослідження, винаходи, відкриття відзначаються на найпрестижнішій міжнародній премії.

Передумови формування уявлень про оточуючий світ та значення хімії як науки в різні часи сприймалося по-різному. Поняття хімія вперше з’явився в трактаті єгипетського грека Зосимуса у 400 роках нашої ери. Спочатку хіміки лише описували свої дослідження, узагальнювали свої знання, намагалися довести правильність своїх здогадок і спостережень. Ставлення до хіміків-науковців в різний час було по-різному. Одні використовували свої можливості і підносились на п’єдестал науки, а інші навпаки – були загнані в глухий кут.

Відомі різні способи періодизації історії хімії. В одних випадках вони будувались за принципом панування тих чи інших теорій, в інших випадках виходили з особливостей методів дослідження, ще в інших – на основі зрілості науки. Рідше в основі періодизації історії хімії клали календарні термін – століття чи десятиліття [4].

У Волинському національному університеті імені Лесі Українки як вибіркова дисципліна для підготовки бакалавра передбачена навчальна дисципліна «Історія хімії». Дисципліна вивчається на першому курсі в 1 семестрі, протяжністю 4 кредити ЄКТС. В обсязі 120 годин, з них 20 годин лекційних, 40 годин – практичні заняття.

Курси, на яких базується вивчення даної дисципліни це шкільний курс «Хімії», «Історії». Метою навчальної дисципліни є проведення історичного аналізу і показати нерозривний зв’язок минулого і сьогоденної хімічної науки. Основними завданнями навчальної дисципліни “Історія хімії” є об’єднання ролі в системі хімічних дисциплін, що складають основний зміст сучасної хімії.

Серед найважливіших ключових компетентностей, які формуються при вивченні курсу є: здатність користуватися символікою і сучасною хімічною термінологією, розкривати загальну структуру, основні закони і теорії хімічної науки на основі взаємозв'язку сучасних уявлень про будову атома, речовини, періодичну зміну властивостей хімічних елементів та їх сполук, хімічний зв'язок, закономірності перебігу, механізми та типи хімічних реакцій, їхні термодинамічні аспекти; здатність характеризувати досягнення хімічної технології та сучасний стан хімічної промисловості їх роль у суспільстві; здатність чітко і логічно відтворювати основні теорії і закони хімії, оцінювати нові відомості та інтерпретації в контексті формування в цілісної природничо-наукової картини історії хімії.

Література:

1. <http://shkolyar.in.ua/himiya-pryrodnycha-nauka7>
2. <https://web.kpi.kharkov.ua/ken/navchal-na-diyal-nist/predmeti-kpn/kurs-himiyi/>
3. Семрад О.О., Історія хімії / О.О. Семрад, В.Г. Лендел, О.П. Кохан - Ужгород, 2003. - 207 с.
4. Камінський О.М. Історія хімії / О.М. Камінський, Р.О. Денисюк, О.У. Кондратенко, М.В. Чайка, О.С. Євдоченко, О.Ю. Авдєєва – Житомир, 2019. – 198с.